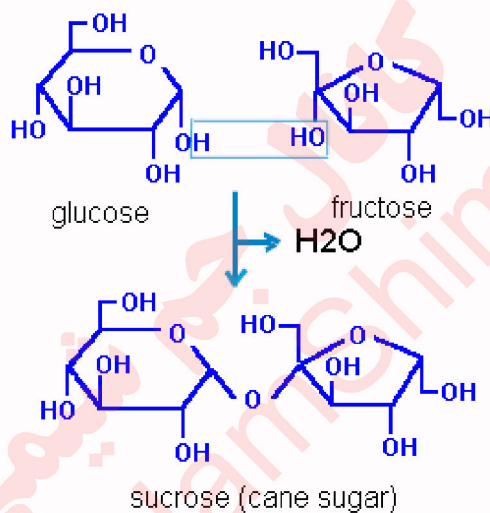
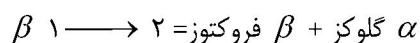

شکل : ساکاروز

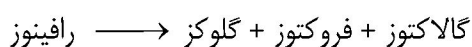

تری ساکاریدها

رو قند مهم این گروه عبارتند از ۱- رافینوز ۲- کستوز این دو قند در طبیعت موجود می باشند. خاصیت احیاء کنندگی ندارند، و در اثر هیدرولیز ۳ مولکول ۶ کربنه تولید می کنند.

رافینوز:

- در بسیاری از گیاهان یافت می گردد. به مقدار کم در چغندر قند وجود دارد. به هنگام تهیه تجاری سوکروز در ملاس^۱ جمع می گردد. ۱ Kg بذر پنبه حاوی ۸۰ گرم رافینوز است

^۱- Molass

تتراساکاریدها

- از چهار واحد مونوساکارید تشکیل شده اند. استاکیوز یک قند تتراساکاریدی است. در گیاهان عالی وجود دارد (۱۲۵ گونه گیاه). فاقد خاصیت احیاء کنندگی است.

- در اثر هیدرولیز = ۲ گالاکتوز + ۱ فروکتوز + ۱ گلوکز

پلی ساکاریدها

پلی ساکاریدها از ترکیبات کربوهیدرئیه غیر قندی می باشند. این دسته از کربوهیدراتها را براساس ترکیبات به کار رفته در ساختار آنها به دو دسته الف) هموپلی ساکاریدها ب) هتروپلی ساکارید تقسیم می گردند. پلی ساکاریدها (چند قندیها) علاوه بر نقش ساختمانی، دارای شکل ذخیره ای قندها در بدن نیز می باشند.

الف) هموپلی ساکاریدها:

ترکیباتی هستند که تنها در ساختار آنها واحدهای قندی مشابه به کار رفته است مانند گلوکانها (نشاسته، دکستروز، گلیکوژن، سلولز و کالوز). دکستروز: از هیدرولیز ناقص نشاسته مولکولهای سبکتری به نام دکستروز حاصل می شود. در این نوع هیدرولیز، قندهای مالتوز و گلوکز نیز توأم با دکستروز بدست می آیند

ب) هتروپلی ساکاریدها

از واحدهای متفاوتی ساخته شده اند مانند، صمغ، همی سلولز، هیالورونیک اسید

۱- نشاسته^۱

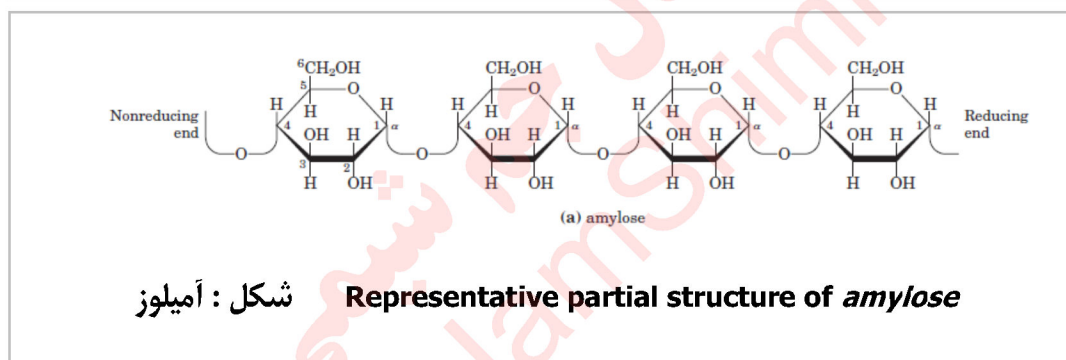
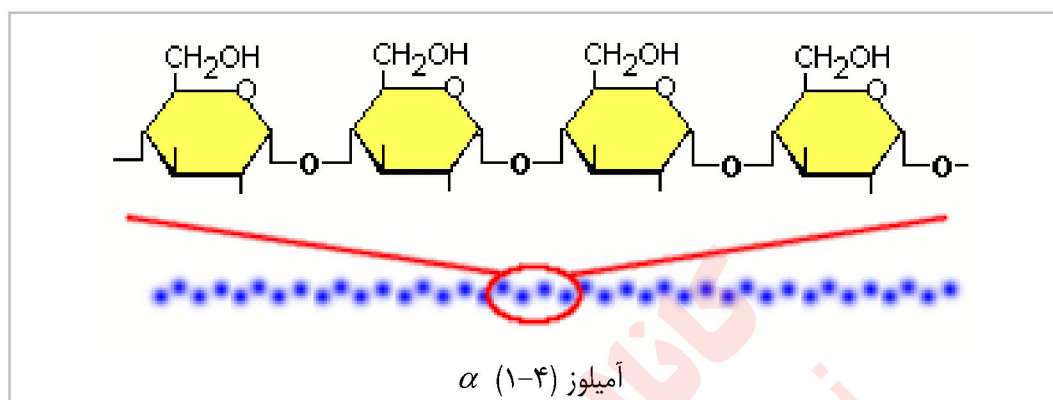
یک زنجیره α - گلوکوزیدی است و دارای فرمول $(C_6H_{10}OS)_n$ می باشد که در آن n متغیر است. از هیدرولیز آن فقط گلوکز آزاد می گردد. لذا به آن گلوکوزان و یا گلوکان می گویند. نشاسته مهمترین منبع کربوهیدراتها در مواد غذایی است و به مقادیر زیادی در غلات، سیب زمینی و سبزیجات وجود دارد. نشاسته از ۲ پلی مر به نامهای ۱) آمیلوز (۲) آمیلوپکتین تشکیل شده است هر دو پلی ساکاریدی هستند که از پلیمر α گلوکز ساخته شده اند.

^۱ - starch

آمیلوز:

تقریباً ۱۵ تا ۲۰ درصد نشاسته از آمیلوز تشکیل می گردد. آمیلوز یک پلیمر ماریجی فاقد شاخه جانبی و انشعاب

است. به عبارت بهتر از تعداد زیادی مالتوز (α (۱-۴)) ساخته شده است. آمیلوز به راحتی در آب حل می شود.

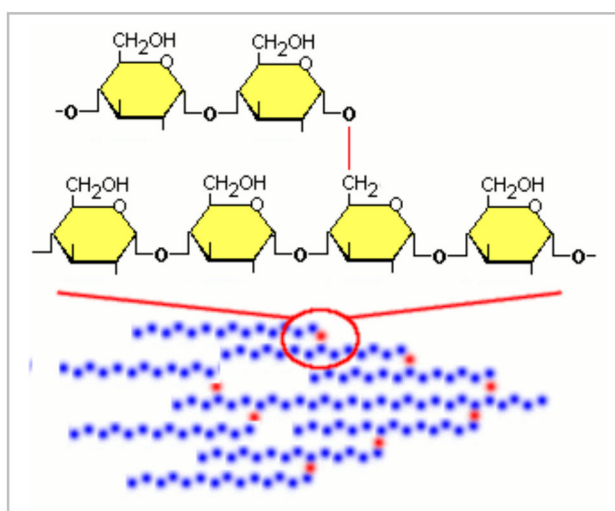

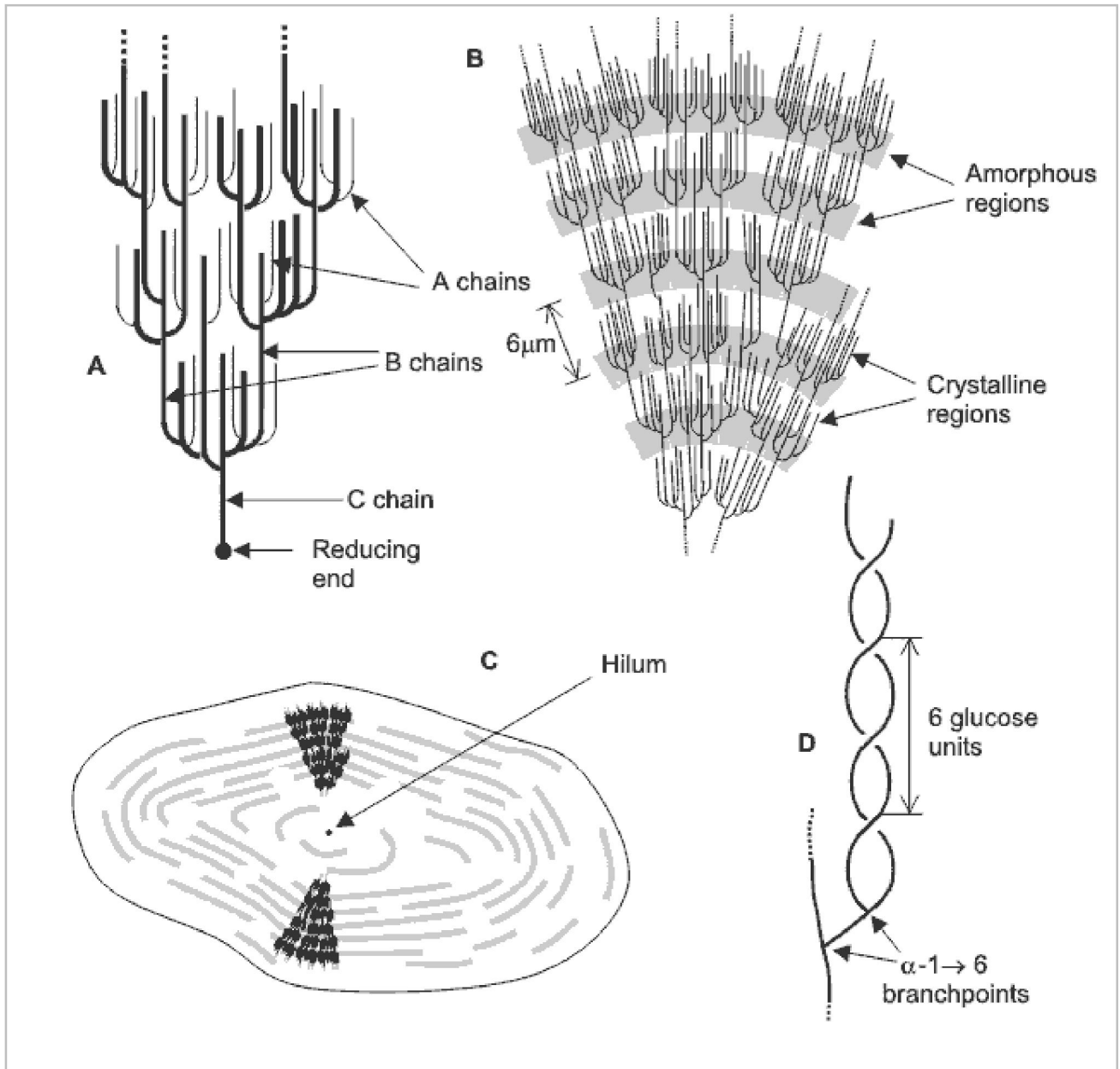
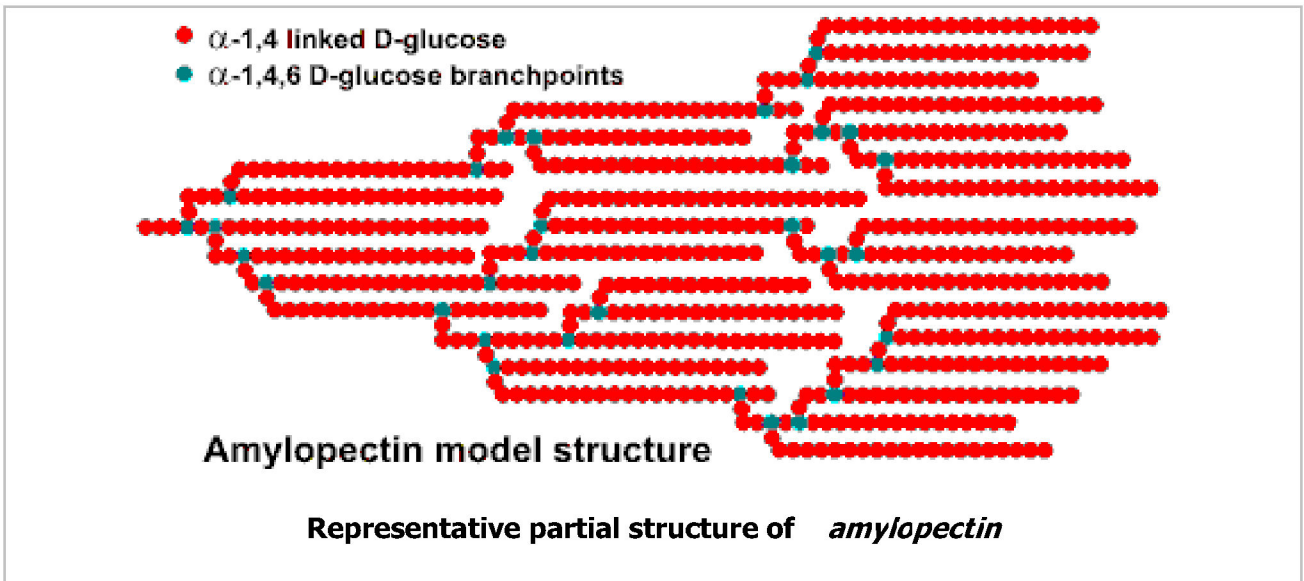
آمیلوپکتین:

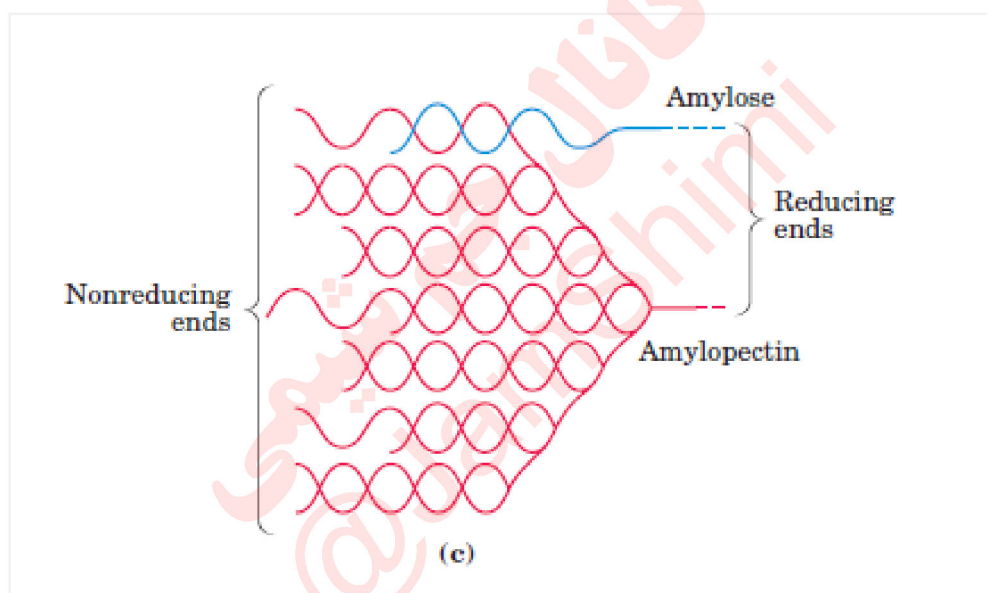
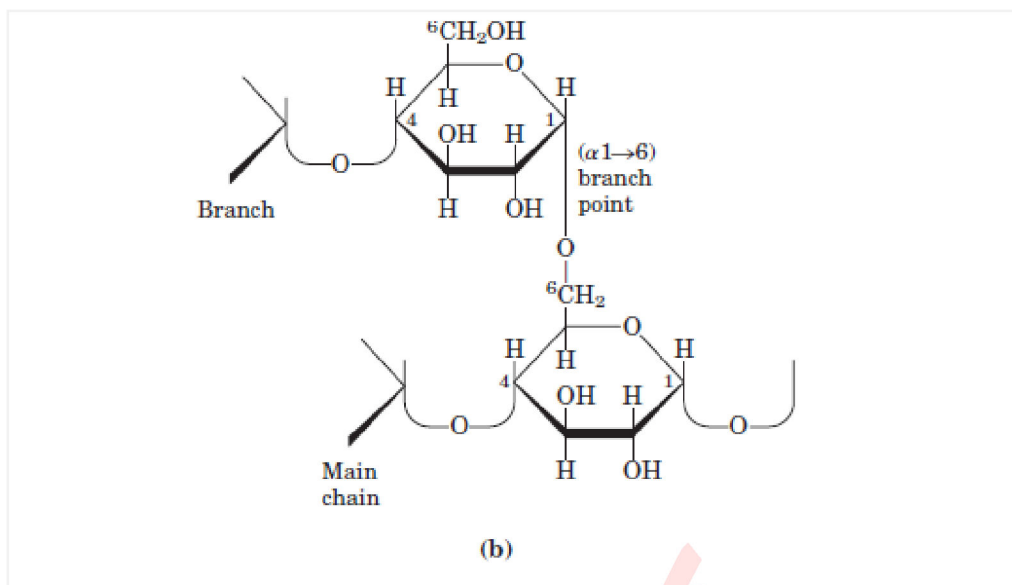
به میزان ۸۵-۸۰٪ نشاسته را تشکیل داده و زنجیره ای شاخه دار متشکل از ۲۴ تا ۳۰ ریشه گلوکزی است که

توسط اتصالات (α (۱-۴)) در داخل زنجیره و اتصال (α (۱-۶)) در نقاط انشعاب شاخه ها به یکدیگر پیوند یافته

اند. آمیلوز و آمیلوپکتین خواص شیمیایی یکسانی دارند. اختلاف آمیلوز با آمیلوپکتین در ساختمان مولکولی آنهاست.

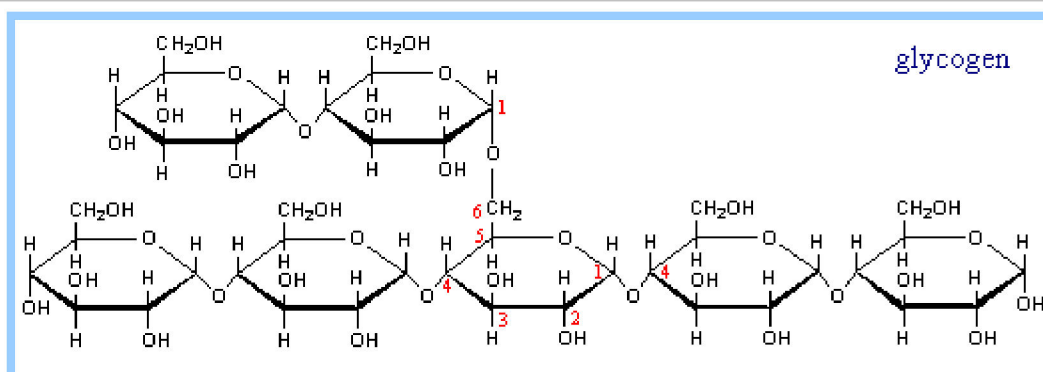
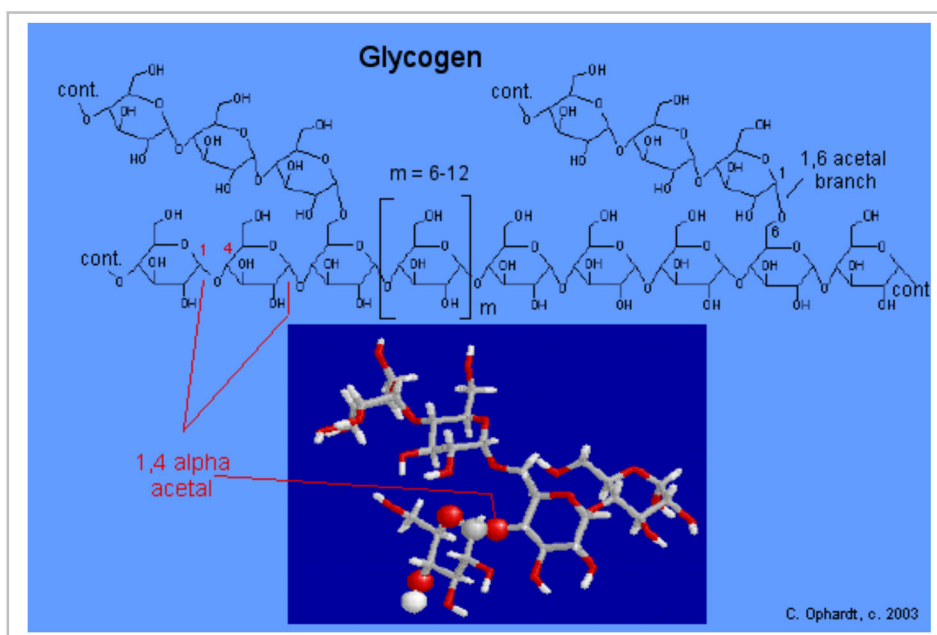

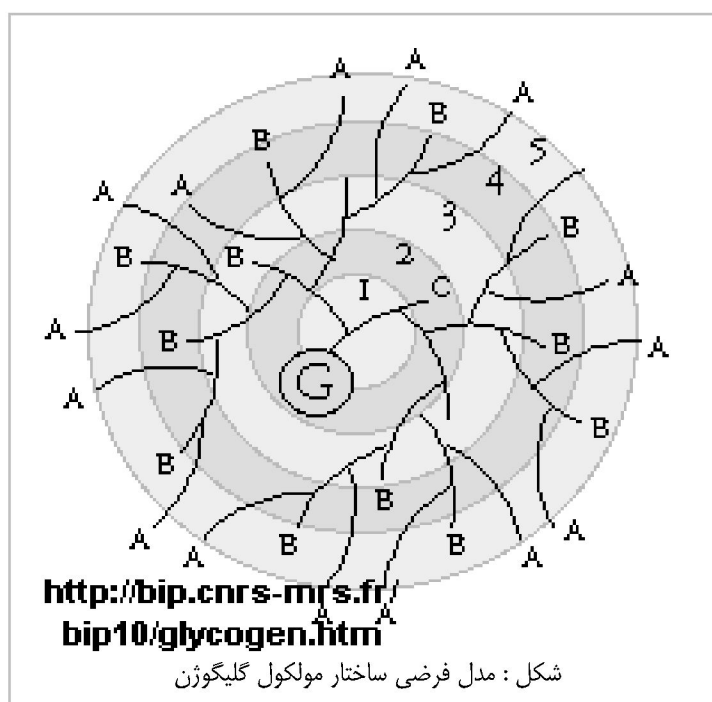
۲- گلیکوژن:

گلیکوژن شکل ذخیره ای پلی ساکاریدها در بافت حیوانی است به لحاظ ساختمانی مشابه آمیلوپکتین بوده که بسیار پر شاخه تر از آن می باشد گلیکوژن شامل زنجیره های متشکل از ۱۲ تا ۱۴ ریشه گلوکوپیرانور $\alpha - D$ می باشد. (نوع اتصالات داخل زنجیره های اصلی پیوند گلیکوزید $\alpha (1-4)$ بوده و انشعاب شاخه ها، اتصال از نوع $\alpha (1-6)$ گلیکوزیدی است.) پلیمر گلیکوژن، مولکولهای کروی شکل به قطر تقریبی ۲۱ نانومتر و وزن مولکولی 10^7 دالتون می باشند. در مولکول گلیکوژن زنجیره ی گلوکوزیدی ممکن است شاخه دار و یا بدون شاخه باشند که بصورت ۱۲ لایه هم مرکز بر روی یکدیگر قرار گرفته اند.

شکل : ملکول گلیکوژن: A - شکل فرضی ملکول کروی شکل گلیکوژن B - بزرگ نمایی فرمول شیمیایی در

یک نقطه انشعاب شاخه

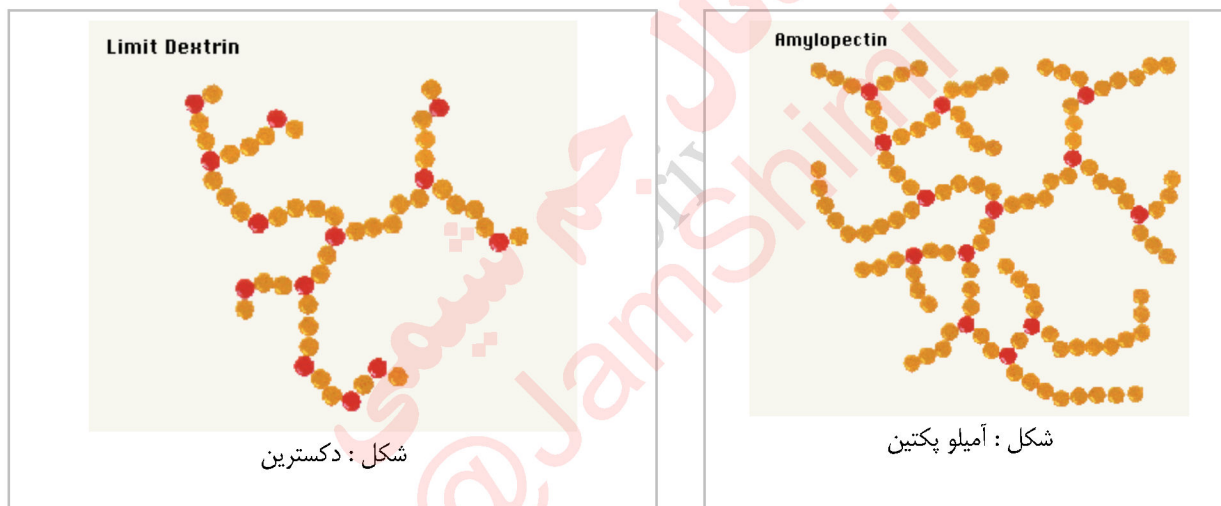

۳- اینولین

- اینولین یک نوع نشاسته است که در برخی ریشه های غده ای شکل گیاهان یافت می شود و از هیدرولیز آن فقط فروکتوز آزاد می گردد. و یک فروکتوزان می باشد. اینولین بر خلاف نشاسته موجود در غلات و سیب زمینی در آب محلول است. اینولین برای تعیین سرعت تصفیه گلوامرولی در مطالعات پزشکی کاربرد دارد.

۴- دکسترین^۱

قند حد واسط نشاسته، گلیکوژن و مالتوز است در اثر هیدرولیز نشاسته و در اثر گسسته شدن حدود شاخه ها دکسترین ها تولید می گردند.

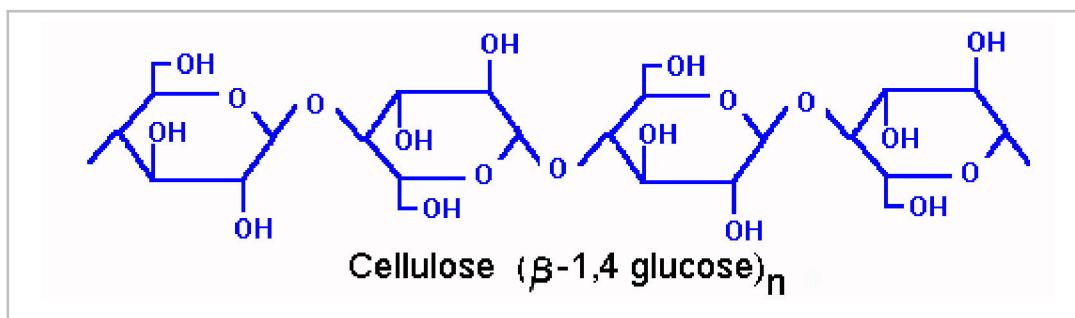
۵- سلولز^۲

پلی ساکارید اصلی سازنده بافت های گیاهی است. سلولز پلیمری از ریشه های β -D- گلوکز پیرانوز است که توسط اتصال های β (۱-۴) به یکدیگر پیوند داده و زنجیره ای خطی و طولی را تشکیل می دهند.

- در دستگاه گوارش نشخوار کنندگان باکتریهای فعال توانایی سنتز آنزیم های هیدرولیز کننده اتصال β را داشته و از سلولز به عنوان منبع اصلی انرژی ساز استفاده می نمایند.

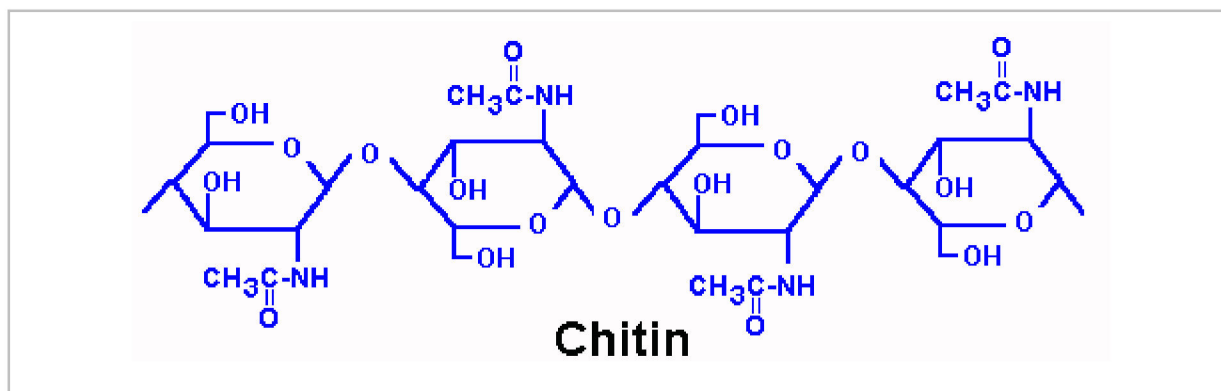
^۱- Dextrin
^۲- Cellulose

- باکتریهای مانند ساکسینوجنس و رامینوکوکوس فلاوفاسینس بر روی سلولز تاثیر می گذارند و آنرا تجزیه می کنند. فیبرو باکتر محل اصلی استقرار و فعالیت این دسته از باکتریها شکمبه نشخوار کنندگان است.
 - واحدهای سازنده سلولز را سلوبیوز گویند. یعنی از اتصال سلوبیوزها، سلولز حاصل می گردد.
 - سلولز برای انسان و اغلب پستانداران و پرندگان قابل هضم نیست. زیرا که انسان و پرندگان فاقد آنزیم های هیدرولازی می باشند که بتوانند اتصال های β تاثیر گذار باشند. البته در پرندگان و انسان در بخش انتهایی دستگاه گوارش (روده بزرگ) به دلیل فعالیت اندک مگروارتنی نسیم های تجزیه کننده بخش اندکی از سلولز هضم می گردد.
- نکته:** نشاسته و گلیکوژن = هر دو پلی مرهای شکل الفا و سلولز پلی مر شکل بتای β گلوکز می باشند.

۶- کیتین:

کیتین پلی ساکارید مهم ساختاری در بی مهرگان است. در پوسته و غلاف های خارجی سخت پوستان و برخی حشرات وجود دارد. کیتین پلیمر ریشه های N-استیل - D گلوکوزامین است که توسط اتصال های (۱-۴) β گلوکوزیدی با یکدیگر پیوند یافته اند.

نمودار کلی دسته بندی آزمایشهای تعیین انواع هیدراتهای کربن

آزمایش مولیش

+ قند ← غیرقندی

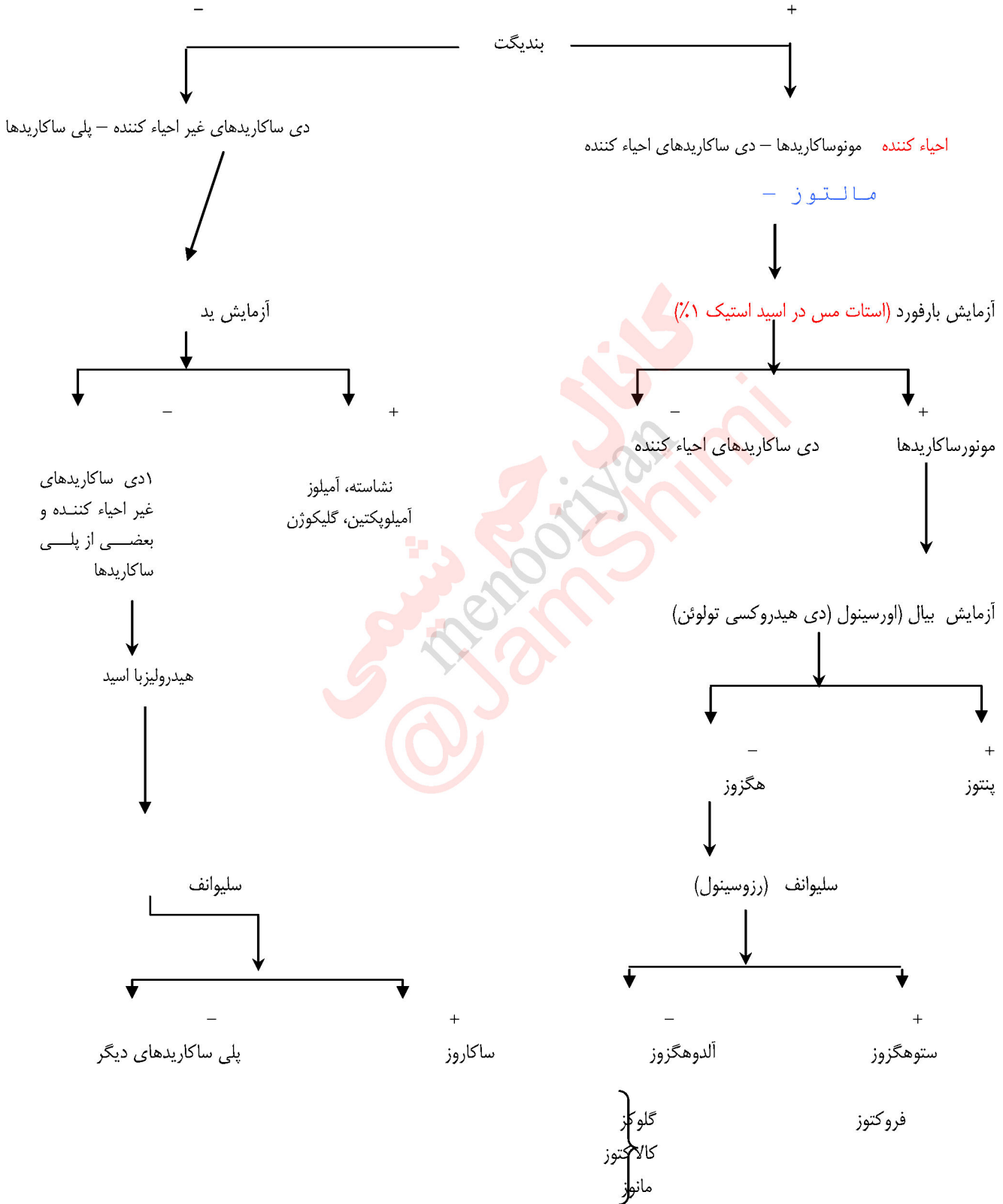

TABLE 7-2 Structures and Roles of Some Polysaccharides

Polymer	Type*	Repeating unit [†]	Size (number of monosaccharide units)	Roles/significance
Starch				Energy storage: in plants
Amylose	Homo-	(α 1→4)Glc, linear	50-5,000	
Amylopectin	Homo-	(α 1→4)Glc, with (α 1→6)Glc branches every 24-30 residues	Up to 10 ⁶	
Glycogen	Homo-	(α 1→4)Glc, with (α 1→6)Glc branches every 8-12 residues	Up to 50,000	Energy storage: in bacteria and animal cells
Cellulose	Homo-	(β 1→4)Glc	Up to 15,000	Structural: in plants, gives rigidity and strength to cell walls
Chitin	Homo-	(β 1→4)GlcNAc	Very large	Structural: in insects, spiders, crustaceans, gives rigidity and strength to exoskeletons
Dextran	Homo-	(α 1→6)Glc, with (α 1→3) branches	Wide range	Structural: in bacteria, extracellular adhesive
Peptidoglycan	Hetero-; peptides attached	4)Mur2Ac(β 1→4)GlcNAc(β 1)	Very large	Structural: in bacteria, gives rigidity and strength to cell envelope
Agarose	Hetero-	3) <i>D</i> -Gal(β 1→4)3,6-anhydro- <i>L</i> -Gal(α 1	1,000	Structural: in algae, cell wall material
Hyaluronate (a glycosaminoglycan)	Hetero-; acidic	4)GlcA(β 1→3)GlcNAc(β 1)	Up to 100,000	Structural: in vertebrates, extracellular matrix of skin and connective tissue; viscosity and lubrication in joints